

Apare în 1/13 și 15/27
a fie-cărei luni.

Proprietar, editor și redactor responsabil:
George Curteană.

ABONAMENTULŪ
Pe an 3 fl., pe 1/2 an 1 fl. 50 cr., pe 1/4 an 75 cr.
Pentru România și străinătate: Pe an 7 franci.
Prețul e a se solvi înainte.

Nr. 8.

Bistrița, 15/27 Aprilie 1894.

Anulă IV.

Până când?

Până când o, tu române,
Vei să lași, să lași mereu,
Pre dușman de ați pre mâne
Să-ți gătască jugul greu?

Până când în umilință
Vei plecă tu altă țeu capu
Sub despotica ființă
A celor ce grăpa-ți sap'?

Limbă, datine străbune
Făr' de nici un pic de gându
Fre tiran a-le repune
Vei răbdă? oh! până când?

Până când în letargie
La dulci timpuri vei visă,
Erau scumpa ta moșie
Profanată-o vei lăsa?

.....
.....
.....
.....

A sosită odată timpulă
Ca să te destepți din somnă,
Să areți tu că pre câmpulă
Romănescă e Marte domnă.

Aid' redică-ți fruntea lată
Și privesce preste munți
La grea luptă de odată
Gata-să toți cu mari, mărunți!

Gata stăi și tu la luptă
Brățu, vieți necruțându!
Séu mai vrei, sub cruda cnută
Se trăiești? ah! până când?

Onițu.

Bălaurulă.

(In credința poporului română).

(Urmare).

Cu toate acestea nu se pôte sci și nu se pôte afla cu securitate, că poporul română, în contactă cu creștinismulă orientală și lumca cultă arică, însușitu-și-a formățiunea evreico-grecă séu siro-chaldeică-grecă, pre „Bal“ séu „Baal-ior“ (iar) séu pre Bal (baal) ayr — aeros, constatată fiindă, că unele cuvinte evreice și siro-chaldeice prin influența creștinismului se întroduse în dialectulă daco-română încă în timpurile cele mai vechi și érași constatată fiindă, că foarte multe formățiuni de termină și cuvinte suntă împreunate cu silaba séu cuvên-

tulă vechiă „Bal“ și „Bel“, punându pre acestă cuvênță atâtă înainte, câtă și în urmă, d. e. O inscripțiune din Dacia: Diis. Patriis. Malagbel et Bellahamon et Benefal (bal). Estă modă: Malagbel din Malag și bel; Bellahamon din Ba'al și Chammo; Benefal din fenicianulă Pene și bal = fața lui Bal. (Scimă din s. scriptură de cei 300 proști ai lui Baal.) Ca Deu de sóre este și Deulă din Palmira: „Jerubal“ aflată în inscripțiunea: „Dăo. Soli. Hierobalo.“

În Dacia însă în periodulă de înainte de Romană,

după mulți etnologi ai Daciei, a predominată cultul lui Mitra, decât nu cumva dualismul lui Ormuzd și Arihman, o conglomerățiune de credințe arice, babilonice și siro-chaldeice. Cu un cuvânt în Dacia domina odată cultul aricului prelângă celui sarmatic și jasigic. Dacii bătrâni vorbeau limbele cele mai vechi, din care puține cuvinte ni-au rămas. Unele cuvinte dacice au rămas introduse chiar și în l. greacă și latină ca „Bovipal“, „Andena Aelius.“ Că și Bovipal este numele „Debal“ și după Müllenhof, bal său pal în limba iranică semnifică: Domnă, principe, duce, ca și Baal său Bal, Bel evreic, sirochaldeic și fenician.

Destul, că cuvântul bal este un cuvânt foarte vechi și elu este un cuvânt din limba cultă a popoarelor din Asia, semitice și arice și elu este un cuvânt universal, care trecu în Europa cu emigrarea semintelor prime, care au împopulat Europa meridională și care s'au estins până în nordul țărilor lui Decebal.

Cu toate acestea anticii Romani nu au cunoscut pre Balior — iar, său pre Bal ayr — aeres, asemenea nici anticii Eleni. Și acestia ca și Romanii aveau cuvântul „Drakon“ — la Români „dracu“ și Germanii: „Drache“.

Și Drache alu Germanilor este în reprezentațiunea legendară una cu Drakon alu Grecilor și Romanilor și una cu Bălaurul Românilor.

La evrei, în limba clasică numele de „Drakon“ se semnifică prin cuvântul „Peten“, un argument că „Bal-air“ este un nume chiar aric.

Cuvântul „Bel-iar“, „Bal-ior“ este deci un cuvânt foarte antic și Bălaurul este usitat în limba dacică introdus fiind prin cultul lui Mitra. La poporul român până azi se aude cuvântul: „Bală“. „Ce bală de om!“ Bală va se zice: om mare, puternic, fioros și greșos; domn cu putere mare. — Asemenea cuvântul „Belea“ și „Belei“.

„Nea Belei,
„Nea Codei,
„Să nu me iei
„Să me duci
„Prin butuci
„Fără păpuși!“

„Bel-iar“ și „Bal-ior“ după etimologia este un principe de lumină, domnul aerilor și nu este de câtă ună: „Phosforos“, „luciferos“ său la Evrei: „Helel“, care arde și lasă după sine o mare de foc; elu esală dela sine o pară de lumină ardătoare, ca și verbul evreic: „sarap“, a arde cu pară orbitoare. La Romanii acestu principe era: „Deus bonus phosforus“; „puer phosforus Deus M. O.“ Ma și Minotaurul din Creta sub astfel de formă avea ca atribut pre „asterios“; și era de multe ori simbolisat în figura unui principiu solar, asemenea lui Bal, Amon și Helios.

Prin urmare atare principiu, atare ființă, ca simbol

de lumină și focu, nu a putut să nu fie imaginat cu corp roșu-galbenu, frumos ca aurul și strălucitor ca petra de diamant; de aci:

„Bălauru, lauru
„Cu corne de aur; — —
„Bălauru lauru
„Cu soldii de aur.“

La Elini se numesce Bălaurul: „Drakon“ său mai bine „Drakon ofis“ în înțelesul de: „Șerpe mare“, cu aripi, picioare și gură de leu. În acestu sensu elu era simbolul poftii de a ucide și distruge ori ce-i venia în cale, precum se numesce la Sofocle, Antigone v. 125: „Antipalos Drakon“ său la Horatiu: „Nunc in reluctantis Drakones egit amor dapis atque pugnae.“ (Carm. 4. 4. 11.) — La anticii Egipteni un fel de bălaur era și Sfînxul, pre care fantasia egiptenă l'a format. așa: O parte din Vultur, o parte din Leu, o parte din Taur și o parte din Om. — La Latini asemenea ființă se numesce „Drachon“; la Germanii: „Drache“; er' la Evrei câte odată: „Nahasch“ său „Ha Nahasch-gadol“, șerpele celu mare.

Prin acestea vrem să arătăm, că singuru poporul român a conservat numele celu mai vechi și clasic de Bal-air — bel-ior (iar). — Bălaurul, dedus din acesta formățiune, atât după limba arică, cât și după cea siro-chaldaică corespunde foarte bine naturei și însușirilor de Bălaur, așa după cum este imaginat mai de toate popoarele lumii, nu numai antice, ci și moderne, cum sunt triburile selbatice din Africa, Asia și Australia, precum vom vedea în articlii urmatori.

II.

„Și șerpele era celu mai viclean din toate animalele câmpului, pre cari le-a fost creat D-đeu!“ (Fac. III. 1). În șerpe s'a vărut și Demonul, care a înșelat pre Eva. S'a format deci din șerpe în fantasia popoarelor, ca o suveniră a păcatului originalu, o ființă compusă din mai multe animale, așa cum a știut mai viu fantasia omenescă. Din elu au resărit „Hidrele“, „Draconi“, „Bălauri“, „Apopisul“ egipten, „Abu ilani“ babilonic, „Tiamatul“ assiric, „Petenul“ evreic etc. Și că vedem pre Bălaur cu picioare, acesta e a se atribui tradițiunei că ad. șerpele înainte de păcatul originalu a avut picioare și a fost foarte frumos. — Vedem șerpele adese depinsu cu picioare și aripi sub numele de: „Dracone“; unii susțin, se fie fostă odată chiar șopârle mari sub astă formă, după cum se află în țările calde o șopârlă mică cu aripi de naturalisti numită: „Dracon“, acele mari șopârle însă astăzi au dispărut. — Helmsdörfer zice, că atari șopârle nu esistară nici odată, ci ele aparțin mai multu fantasiei pictorilor. În Bibliă se amintesc șerpi ardători — aripi, de cari zice Bochart, că nu sunt, decât Hidrele Grecilor și Romanilor și erau mulți prin Libia și Arabia, de unde sburau până la Egiptu. Acești șerpi simbolisau apoi pre Demonul, care a rănit genul.

omenescu, de unde S. Ioană numește pre Evrei: „Șerpi și pui de viperă.“

Spiritele și ființele cele mai sordide și feroce erau în figura șerpelui său aveau ceva comun cu el. Dina Tartarului, Hecate, sub numirea de „Tripla figurată“ avea picioare de șerpi și capuri trei de șerpi, Cerberul se reprezintă câte odată cu o cămă de șerpi și coddă de Bălaură. Harpiele aveau coddă de șerpe cu picioare de ciodră. Totu așa Hidrele, Apopisulă — Tiptonulă — Âbu-ilani etc.

Satana se presintă la Miltonă ca ună Bălaură cu aripă: „Și ceriulă și pământulă l'a măturat de zuzuitulă aripiloră întinse“ (v. 767—68). Êr la Dante: „Acolo era șerpele, care într'adeveră sémână aceluia, care întinse Evei mâncarea cea amară!“ (C. V).

Cine nu a cetit, ce influință a produsă icóna: „Judecata din urmă“ în sufletul selbaticului Bogor? In acésta icónă se vedea eșindă Draconi de focă în formă de șerpi veninoși din o vâpăiă aprinsă. Cine nu scie cum povestește poporul nostru despre Smei închiși în buți și despre creșterea aceloră; despre Bălaurulă cu 12 capuri din fântână; seu despre Smeulă, ce în formă de șerpe se culcă lângă feta din povestă și când se culcă, elă se desbracă de pélea de șerpe? Smelulă (slav. Smay = șerpe) se consideră de poporul român, ca fiindă ună șerpe mare în forma unui sulă de focă, care în timpulă innotată ca amatoriū de plôia și negură, se coboră pre pământă și rapește fetele frumoșe:

„Pre sub ceriă și pre sub lună,
„Trece-ună Șoimă cu-ună șerpe'n gură.
„Nu sciu, șerpe-i, ori e Smeu,
„Ori e ibovniculă mieu?“

In cântecele Niebelungilor, în povestea Kriemhildei se arată, cum pre acésta a răpit'o ună Bălaură cu aripă negre etc.

In miturile grecesci aflăm pre Bălaură de natura șerpelui. Estă modă Hidra Ierneică, ună șerpe cu 7 capuri; deși i se tăiau, ele creșceau din nou. Asemenea Seneca ne indică șerpi cu mai multe capuri — Bălauri. Asemenea Plinius în (H. nat. I. II) Și cu dreptă a rămasă la poporul română vorba de Smei, cu 3, 6 și 12 capuri! Se vede, că Bălaurulă este ună șerpe nădravenu, compusă din forma mai multoră animale, elă este chiar ună șerpe sburatoriū. Profetulă Isaia dice: „Căci din rădăcina șerpelui va veni ună Basiliscă și ce va nașce va fi ună Bălaură sburatoriū și plină de focă.“ (C. 15 — v. 30.)

Poetulă Luncanus descrie Basilisculă ca celă mai veninosă animală, care omoră numai cu privirea. Totu așa spune și Pliniu.

In cartea șerpiloră de Gessner ni se indică, că grășimea de Bălaură espusă la sóre, vindecă ori ce morbă. Intocmai crede și Românulă despre puterea vindecătoare a unsorei de șerpe.

(Va urmă.)

S. P. Simonă.

Jurământulă Leoniei.

Romană de Percy Golding.

Traducere de G. C. Bărnulescu.

(Urmare)

— Nu, milordă. Eu n'am avută destulă precauțiune, te rogă scuză-mă, decă prin cânteculă meu te-am conturbat; am gândită, că ești la bală, — contrariă Leonia apropiându-se de ușă.

— Remăi încă ună minută și nu mă face a crede, că eu te-am făcută se ești de aici, — se rogă tinerulă bărbată imbiindă pre Leonia cu ună scaună.

Leonia rămase nebăgându în sémă o vóce, ce-i da de scire, se se păzescă de apropierea lui

George căutându a i prinde privirea ochiloră ei lăsați în josă continuă: — Scii de ce n'am mersă la bală?

— Nu, — răspunse Leonia încetă.

— Să-ți spună? — vorbi cu o vóce, care dovedia agitațiune internă și care pătrunse pre Leonia până în sufletă.

Până ce dēnsa nu răspunse, ci stetea cu privirea așintită la pământă George era pre ună momentă, ca și cum l'ar birui pasiunea, cu tóte aceste însă înădușindă cuvintele, ce i steteau pre buze îngănă: — Am rămasă acasă, ca — ca — ca să-ți spună, că am aflată o compensațiune pentru vasulă de floră, ce l'am spartă.

Cătă de nevinovată era Leonia, totuși ghici moti-vulă preocupățiunei lui repentine și răspunse cu demnitate. — Am să-ți mulțumescă, milordă, primadată, pentru că ai luată vina asupra d-tale, a două oră fiindă în loculă vasului spartă ai adusă altulă.

Êrași păși dēnsa cătră ușă și din nou o rețină tinerulă bărbată dicēndu-i: Te rogă, nu merge așa de lângă mine.

— Pentruce nu? — contrariă Leonia silindu-se a încungiură foculă privirei lui.

— Pentrucă mi frică, că te-am ofensată.

— In pozițiunea mea subordinată nici se pôte ofensă nici a ofensă.

Simțindu-se George lovită prin aceste cuvinte contrariă: — Recunoscă, că merită reproșulă d-tale și te rogă a nu mai fi măniosă pre mine.

— Pentruce să fiu pre d-ta măniosă? Te asigură, că nici nu sum măniosă, dar trebue să mergă, deorēce a fi aici singură eu d-ta ar putē stirmi cu totă dreptulă bănuiala contesei.

— Ce-mi pasă de launele ei!

— D-tale p^ote se nu-^{ti} pese, dar ui^{ti}, c^u eu, o fat^u f^ur^u p^ur^unt^u, sun^u ^un p^use^{ti}une dependent^u ^un casa mamei d-tale ^u nu p^osed^u n^um^uc^u afar^u de numele bun^u. Sigur^u c^u d-ta n-ai g^undul^u a m^u duce ^un nepl^ucer^u.

— Tin^urul^u b^ur^ubatu ^unchin^undu-se r^uspunse: ^urt^u m^u pentru egoismul^u meu ^u fii asigurat^u, c^u pentru t^ut^u lumea nu ^uti-^ust^uric^u bunul^u renume. Pot^u se m^u i^urt^u, domni^usr^u Sorley?

In locu de r^uspun^uta Leonia i ^untinse m^una mic^u ^u tremur^und^u.

Duc^undu-o George cu respect^u la buze, murmur^u:

— M-ai facut^u a^ua de fericit^u ^u c^und sum silit^u a m^u lipsi de presen^uti^ua d-tale, fii convins^u, c^u — dar nu, a^ua ceva nu trebuie s^ue se ^unt^umpl^ue. N^upte bun^u! G^undesce la mine ca la un^u amic^u, ce e vrednic^u de increderea d-tale.

Neaf^und^u Leonia nic^u un^u cuv^unt^u pentru r^uspun^usu p^uras^ui odaia l^us^undu pre tin^urul^u b^ur^ubatu rob^utu de cele mai vehemente sim^uteminte ^un o dispozi^utiune desperat^u.

Inse ^u si inima ei era constrins^u c^und sui scara pre-l^ung^u Anneta, care e^uia din salon^u ^u despre care scia, c^u a aud^utu glasul^u lui George ^u si-^u va face deduc^utiunile sale mali^uti^uose — inima ei era apasat^u, fiindc^u nu potea ascunde, c^u ea iubesc^u pre George din tot^u sufletul^u.

— O, de m-^ust^u pot^u ^unt^uorce ^ura^usi la Dovedale, acolo m-^ust^u pot^u afl^u ^ura^usi liniscea ^u pacea perdut^u, — suspin^u sermana fat^u devenind^u acum pentru prima-dat^u la adev^uerata cunoscin^uti^ua c^utu de grea e desp^urt^uirea de George.

C^ute-va ore mai t^urd^uiu se ^unt^uorse lady Syna dela bal^u; viociunea ochilor^u ei se ^untrecca cu petrile pre^uti^uose, ce le avea la sine, cu t^ute aceste ^undat^u-ce ajunse ^un odaia ei neb^ug^und^u ^un sam^u costumul^u pre^uti^uos^u se arunc^u pre un^u divan^u cuprins^u fiind^u de o desperare f^ur^u mar- gin^u.

C^und Leonia, care ascepta re^unt^urcerea ei, intr^u la d^unsa ^u si se n^usu^u a o m^ung^uai^u, ac^usta o primi cu cuv^untele: — Sl^ubesce cu comp^utimirea d-tale; vreu s^ue mor^u, ac^usta tortur^u ^u gri^u nu o mai pot^u suport^u.

— Vorbesce mai ^uncet^u, te p^ote aud^u cineva. Ce ^uti-s^ua ^unt^umplat^u, de e^uti a^u ^unt^unt^u?

— Ce s^ua ^unt^umplat^u? — r^uspunse Syna cu un^u zim- bet^u fugitiv^u. — Eu, care de c^ute-va ^uile sum ved^uv^u, am primit^u un^u ofert^u de c^us^utor^uia dela un^u marchis^u, care are un^u venit^u de 60.000 pun^uti sterlingi.

— Pre care d-ta de bun^u sam^u il^u vei respinge, p^unt^u ca s^ue pot^u rem^une credincios^u inimei d-tale, r^uspunse Leonia cu o naivitate mi^usc^uto^ure, care Syna cea f^ur^u inim^u nu o ^unt^ulese.

— Vorbes^u ca o copil^u, dar cu t^ute aceste trebuie s^ue cuget^u c^u venitorul^u m^u-e d^utor^u cu o compens^utiune pentru trecut^u. Nu pricep^u, p^untreuce s^ue m^u am^uresc^u vi^uta pentru o nebun^uia din tinere^u.

— Si cred^u, lady Syna, c^u D-^uen ^uti-ar pot^u tr^umite binecuv^untarea s^ua?

— Dar renum^uratu-mi-a vre o binecuv^untare ma- rele meu sacrificiu? Ajut^u-te ^unsa-^u, atunc^u D-^ueu te va ajut^u, ac^usta im^u va fi devisa de aci ^uncolo.

— Nu te super^u pentru sinceritatea m^ua, se rog^u Leonia, — ^u si-m^u permite, lady Syna, s^ue-^u ajut^u a te desbr^uac^u. Pu^uin^u odiehn^u dup^u at^uta ^uncordare de nervi ^uti va face bine.

— Nu, nu m^u pot^u odihni ^u somnul^u fuge de ochi^u mei obosi^u. In ast^u s^uer^u me privi mama cu o c^uut^uatur^u, ce fac^u se-m^u ^unghe^ute s^ungele ^un vine. Da dec^u ea e pe urma secretului meu?

— Mai cur^und^u or^u mai t^urd^uiu acea trebuie s^ue vin^u la lumin^u, — observ^u Leonia, sper^und^u a descept^u g^undul^u la pericolul^u posibil^u al^u unei descoperiri.

Si eu ^uic^u, c^u acea nu se va ^unt^umpl^u nic^u c^und! — esclama Syna cu foc^u. — Dac^u m^u vei trad^u — dar ^uti cunos^uci jur^umentul^u — atunc^u vei av^ue pre consciin^uti^u m^urtea mea, de^urece ^un acelu cas^u nu ^ust^u mai put^u suport^u perderea iubirei tat^ului meu ^u sf^usierea inimei mamei mele.

Leonia privi la Syna cu o c^uut^uatur^u plin^u de re- pro^u ^u si i ^uise cu demnitate: — nu ai nic^u un^u motiv^u a te teme, c^u mi-oiu fr^unge jur^umentul^u.

— ^urt^u-m^u, iubit^u Leonia, vorbele pripite ^u fii convins^u, c^u sciu pre^uti^u amic^uti^ua d-tale.

Inainte de ce Leonia i-ar fi putut^u d^u vre-un^u r^uspun^usu Syna s^uri cu iu^uime ^u uit^undu-se ^un jur^u cu o c^uut^uatur^u s^ulbatic^u ^uise: — eri mai-ai ^uisu s^ue am curagiu. Bine, a^ua voesc^u a ^u incepe dup^u-ce mai ^unt^uiu voi^u nimic^u totul^u, ce me l^ug^u de trecut^u. Nic^u una din episto- lele lui nu l^u voi^u p^ustr^u.

Gr^ubind^u la m^usa ei de scris^u, lu^u de pre acea un^u pachet^u de epistole, le arunc^u ^un flac^ura din cup- tor^u, apoi sg^udarind^u focul^u esclama: — Trecutul^u s^ue se nimic^uesc^u, ca ^un locul^u lui s^ue ^unt^uflor^uesc^u venitorul^u. Am fost^u o fat^u nebun^u ^u aventuri^uos^u, ast^u ^unt^u am de- venit^u o femeia rigor^uos^u.

Fioros^u luceau ochi^u negri ^un fa^u ei palid^u ca m^urtea, a c^urei espreziune avea aspect^u de Medusa. P^u- rul^u ^unt^unecat^u ^u ^umpodobit^u cu diamante str^ulucit^uore at^urna ^un pazme despletite pre umeri ^un jos^u, iar Leonia privia cu gr^uz^u la aceea, pentru care consciin^uti^ua ei era ^unc^urat^u cu un^u jur^ument^u ^u carea nu mai s^umena nic^u pre departe cu tinera ^u amabila fat^u, c^ureia ^ust^u consacr^use ea odat^u iubirea ^u devotamentul^u s^u.

Dar nu numai o inim^u era b^unt^uuit^u de durere ^un ac^uta n^upte ^un casa contelui Deveral din Belgravia. Pre George ^unc^u nu-l^u prinse somnul^u. D^unsul^u aseme- nea avea ceva ascun^u — amorul^u seu — pre care nu ^undr^usnia a-l^u dest^uinui.

— Epistole ^u ^u epistole! — ^uise contesa Deve- ral, c^und ^un dimin^uta urm^uto^ure dup^u dejun^u desf^ucut^u po^uta. — Me sim^utu ^unc^u prea obosit^u pentru a-le cet^u pre t^ute, a^u-i c^u le vei cet^u d-ta ^un locul^u meu, domni- sr^u Sorley?

— Cu plăcere, contesă, răspunse Leonia primind pachetul de epistole.

— Acésta una n'a venit cu poșta și pörtă firma lui Iretonă. Ce pöte scrie elă öre? Eu am vorbită cu elă numai eră la bală.

Iute desfăcëndă biletulă și apoi întindëndă-lă ficei sale cu o eselamare ușöră de o surprindere plăcută continuă contesa întörsă cu fața cătră Syna: — Te privesce pre tine, inimiöra mea — vomă vorbi preste acestü lucrü mai târđiu.

— Am presupusă, că va scrie, — cugetă Syna. — Ce se facă?

Când contesa rămase singură cu fică-sa începü: — Esti norocösă copila mea, marchisulă este o parthie escelentă.

— Cum poți fi așa încântată, mamă, când este vorba despre o istoriă așa de töte ăilele: — cum este ună proiectă de căsătoriă! — contrariă Syna cu buzele încrețite de disprețü.

— Mă surprind; ună fiitoră principe nu-i ună lucrü de töte ăilele.

— Ce-mi pasă?

— Că ți se oferă pozițiunea cea mai demnă de invidiată în Anglia. Privindă la obrăjir paldır ai ficei sale contesa adăugă: Sciu, că tinërlă Peckard nu ți-a fostü de totă indiferentă și fiindcă elă numai acum de curëndă a moritü, lucru naturalü, că nu te poți determină așa ușörü pentru acceptarea acestui proiectü atätü de strălucitorü.

Ună momentü jucă pre buzele Synei mărturisirea, că cătă de apröpe a fostü celă mortă de ea, cu töte

aceste însă gândindu-se altmîntre răspunse cu o lînisee prefăcută: — Acum odată nu potă dá marchisului nicr ună răspunsü hotăritü, mamă; nu-i va strică nicr lui, decă va mai aseptă.

— Ce laună caracteristică! cugetă contesa clätindă cu capulă și privindă după Syna, ce cu pași greoi părăsi odaia.

Câteva minute mai târđiu intră lordulă George Deveral și împărțăși mumei sale, că a venită s-ș ië adio.

— Cu voi nă-i bine, copiilorü; tocmai imi declară Syna, că dënse nu se pöte hotări a dá marchisului de Iretonă răspunsulă sêu afirmativă fără o delibere mai îndelungată și tu vii și-mi spun, că vrei se pleci, după-ee abia eră ai venită acasă, vorbi contesa cu supărare.

— Ai răbdare, iubită mamă; când ai sci töte, atuncr de sigurü nu te-ai supără pre mine.

Deodată erupse în dënse o presimțire și vorbi cu amabilitate: Tu iubesc, George, de înaintea mamei tale nu poți ascunde!

— Da, iubită mamă, așa-e; dare-ar D-đeu că d-tă s-ș te înșeli!

— Atuncr dënse-i falsă și nevrednică de tine?

— Nu, mamă; ea-i ună ângeră și-i făcută anume, ca s-ș fericescă ună omü; dar nu întrebă mai departe, mai multă nu-ți spunü.

— Nu-i nicr o mijlocire ca s-ș te poți ajută întru căscigarea ei, George?

— Nu, mamă, pentru binele nostru alü tuturorü e mai bine așa cum e și va și rămână așa cum e. Ună Deveral scie a-si suportă dorerea tăcëndü. (Va urmă.)

Idilü.

Pretimului Corneli.

Iérna a mai lăsată multă, tare multă din asprimea ei. Ceriulă érá începe a-și arată fața sa plină de farmecü. Și privindă cu grijă în susü, poți și acum descoperi pe aci pe colo, urme din albăstrimea lui cea minunată, cu carea nu se arată îmbrăcată, decätü în frumo-sele ăile de vară.

Sórele încă a prinsü ceva putere. Elü cércă s-ș se înalte éráși pre drumulă sêu celü mai plăcută, de unde vede cu ochi s-și plini de focü tötä lumea și de unde de o potrivă încălđesce pre toți. Și elü încă pare că se bucură împreună cu ómenir. Fața lui nu e mai multă fără viétă. Elü nu e numai ună globü, ce-lü veđi că stă înfiptă pre bolta cerescă. Chipulă sêu rădiéză căldură și lumină și prin rađele lui, erainicr dragi de vești bune, te deștepți spre o nouă viétă.

Și trecëndă preste pragulă chilie, în care ai fostü închisă apröpe ca în o temniță, eși cu gândulă aprinsü de mir de cugete. Mir de scene de o frumsătă uimitöre îți aparü de odată în minte și treci repede printre lu-

mea, ce ți se arată mai bună, treci mai iute dornicü de ale întâlni.

Și étă, că trecëndă pre stradă eu te vedü bunulă meu prietinü. În mulțimea ómenilorü, carü treceau în susü și în josă, ocupați cu afacerile lorü, numai tu, tu singură mi te presimți în acestü tablou ca ună chipü luminosü. Mulțimea trece și vine și fie-care e ocupatü cu gândulă seu mai multă sêu mai puțină prosaicü. Numai tu, tu singură, ademenitü de primele rađe ale iubitului sóre, treci cu fața senină, cu ochi plini de bucurie și cu gândulă făurindü ăile de aură și de fericire.

Tu ți-ai uitatü de iérnă, care numai ieri alaltă ieri suflă cătră va fulgi de nea de-a lungulă străđir; creerulă têu le uită töte, töte! Și cum nu le-ar uită, cum și-ar mai aduce aminte de ele acum, când tu ești lângă Ea?

Voi n'ați mersü mereu ca lumea, pre lângă promenadă, care e plină de publiculă ce salută sórele, care după atăta vreme érá a apărütü. Voi n'ați mersü cu cialalți,

popórelorú pământului cu mulțimile de limbi deosebite se aibă o limbă universală, cu ajutoriulă căreia se se pótú înțelege între sine. Până aici de limbă internațională a servitu limba latină. În specialú persónele biscricesci au ținutú în deosebú contú de această împrejurare și limba latină o au îmbrățișatú și o îmbrățișézú cu căldură. Faptulú, că această limbă din ți in ți se negligă totú mai multú și prin această popórele rămânú fără o limbă universală, a datú ansă ómenilorú invéțați a se gândi la iscodirea unei atare limbi, care se fie mai simplă și mai ușorá ca cea latină și care chiar pentru această se pótú servi de mijlocú universalú de înțelegere. S'au și făcutú încercări în această privință pr. cu Volapük și Osperanto, dar până aci fără rezultatú. Astăzi avemú sub ochir nostri o nouă limbă: Chabè, inventatá de Maldant și propagatá de Burgoint-Lagrange. Chabè e unú felú de limbă rațională cu o scrisóre specială fórte clará și simplă. Ea este unú mijlocú de corespondență logicú și promptú între ómenir de afaceri din tóte țerile. Vomú vedé, fi-va această mai norocósá, ca cele dintâie.

Căsătoria civilă. „Unirea“ din Blașiu cualificá faptulú mai nou și importantú indeplinitú în ȕilele aceste în casa deputațilorú din Budapesta cu urmátórele multú cuprinđétóre cuvinte:

Casa deputațilorú a primitú proiectulú de lege despré căsătoria civilă cu o majoritate de 175 voturi.

Cu tóte că la primirea proiectului acestuia cu óreștícare majoritate amú fostú pregátiți, totuși majoritatea, cu care s'a primitú proiectulú, ne-a suprinsú, ne-a indignatú și ne-a deprimatú.

Căsătoria civilă — abstragéndú dela ori ce consideratiuni confesionale — pretutindenea a causatú numai réu, numai destrábálare, numai nefericire. Poporațiunea întrégá a țerei, afará de jidovime, este contrará declaratá a proiectului acestuia.

Și totuși 281 deputați votézú proiectulú, și numai 106 au consciința la locú, de a respinge unú proiectú, care este contrarú convingerii cetățenilorú de tóte naționalitățile și confesiunile.

În fața acestui votú se se întrebe ori cine: Ce e casa deputațilorú din Budapesta și pe cine represintă? Răspunsulú se și-lú dea fie cine.

Invitare la produțiunea și petrecerea colegialá aranjatá de societatea sodalilorú românú din Brașovú. Produțiunea se va ținé Luní, în 18/30 Aprilie 1894, a dóua ȕi de Pasci, în sala Hotelului Centralú „Nr. 1.“ Inceputulú la 7 óre séra. Dupá produțiune urmézú dansú, începéndú cu „Călușerulú“ și „Bătuta“. Comitétulú Societății Sodalilorú Românú. Intrarea de persóná 60 cr. v. a. Ofertele marinimóse se vorú chitá publice.

Necrológe. Vasile Popú, Canonicú-Archidiaconú alú Capitolului gr. cat. de Gherla, membrú fundatorú alú Asociațiunei Transilvane pentru cultura poporului românú etc. etc. în anulú 62-le alú vieții și 36 alú preoției — provéđutú cu SS. Sacramente ale moribundilorú — în 17 Aprilú st. n. a. e. între órele de méđăđi, dupá unú

morbá scurtá dar plinú de suferințe și-a datú nobilulú séu sufletú în mânilé Creatorului. Astrucarea s'a făcutú Joi, adecá în 19 Aprilú st. n. a. e. dupá améđăđi la 3 óre în cimiteriulú gr. cat. din Gherla, érá S. Liturgiá pentru repausulú sufletului séu s'a ținutú Sâmbătá, adecá în 21 Aprilú a. e. diminéța la 8 óre în Capela episcopéscá. Fie-i țerina ușorá și memoria binecuvéntatá!

Deplângemú și noi pre acestú bunú, dreptú și activú membrú alú capitolului din Gherla.

Gregoriu Matheiu, economú în Salva, dupá unú morbá scurtá a încetatú din vieța, dându-și nobilulú și blândulú sen sufletú în mânilé Creatorului Joi în 19 Aprilie 1894 la 1 órá dupá améđi în alú 66-lea anú alú vieții și în alú 38-lea a fericitei sale căsătorii. Rémășitele pământesci s'au astrucatú Sâmbătá la 21 Aprilie 1894 la 1 órá dupá améđi în cimiteriulú gr. cat. din Salva. Fie-i țerina ușorá și memoria binecuvéntatá.

Gâcitura de șacú.

de I. N. Popú.

			gli-				
	sub		veci		-a		
stai	pă-		-tă		-za		-re
Pop	Ci	ești	Ni	Pre	pi-		li-
	dis-	țiu	ru-	lă	Ro-	a	-ce
	și-i	ești	gă		co-	bi-	mi-
	Tu		frig	lân-	ne		mea
	tea-i	lun-	nu		-ta	-gá	iu-
	Frun-	ră	-ce	Ear'	ziu-	ne-	e
e	nóp-	-ta	gu-	mai	-re		E
za	re		Și		a		pie-
	-și		seur-		rea		
			fló-				

Timpú de deslegare până în 15 Maiu. Intre gâcitori se va sorți o carte.

POSTA REDACȚIUNELI.

Diamantulú celú mare și zafrele cele mici. Binevoesce a ne comunicá și numele, deórece lucrări provenite dela anonimú nu putemú publicá.

Colaboratorilorú și sprijinitorilorú revistei nóstre le dorimú, ca sêrbătóritele ss. Pasci sê le petrecá cu sănétate.

Pilulele pentru curățirea sângelui

mai înainte numite „Pilulele universale“ ale lui

I. P S E R H O F E R

merită cu totu dreptul numirea din urmă, deoarece în faptă sunt foarte multe boale, la cari aceste pilule au probat efectul lor escelent.

De mai multe decenii sunt aceste pilule lățite și puține familii se voru afla la cari aru lipsi o mică provisiune din acestu medicamentu de casă escelent.

S'au recomandat și se recomandă de cătră mulți medici aceste pilule ca medicamentu de casă, cu deosebire în contra tuturor suferințelor, ce provin în urma relei mistuiri și constipații precum: perturbarea în circulațiunea feriei, suferința de ficat, slăbirea mațelor, colica cu vânturi, congestiunea la creeri hămorhoide (vina de aur) și c. l.

Prin proprietatea lor purificătoare de sânge au cu deosebire bunu efectu asupra anemiei și asupra boalelor ce isvoresc din acesta, precum: gălbănare, dureri de capu nervose ș. a. m. Aceste pilule purificătoare de sânge lucră așa de ușor, încatu nu principescu nici cele mai mici dureri și pentru aceea le pôte folosi și cele mai slăbite persoane chiar și copii fără nici o temere.

Aceste pilule purificate de sânge se prepară veritabile singuri numai în farmacia „zum gold. Reichsapfel“ a lui I. Pserhofer Singerstrasse Nr. 15 la Viena și costă o cutiă cu 15 pilule 21 cr. v. a. Unu solă cu 6 cutii costă 1 fl. 5 cr., trimițându-se nefrancat cu rambursă 1 fl. 10 cr. Dacă se trimite suma banilor înainte, costă unu solă cu pilule 1 fl. 25 cr. inclusive francare, 2 suluri 2 fl. 30 cr., 3 suluri 3 fl. 35 cr., 4 suluri 4 fl. 40 cr., 5 suluri 5 fl. 20 cr., 10 suluri 9 fl. 20 cr. Mai puțin de unu solă nu se pôte espedă.

N. B. În urma lățirii lor celei mari, se imiteză aceste pilule sub diferite forme și numiri, de aceea se face rugarea a cere anume „Pilule purificătoare de sânge“ ale lui I. Pserhofer și numai acelea sunt veritabile, a căroru instrucțiune pentru folosire este provădută cu iscălitură I. Pserhofer și cari pôrtă pe capaculu cutiei totu aceeași iscălitură în colore roșia.

Dintre nenumăratele scrisori, prin cari consuenții acestor pilule multămesc pentru redobândirea sănătății după cele mai varii și grele boale, lăsăm să urmeze aci puține numai, cu observarea, că ori-cine a întrebunțat odată aceste pilule, le recomandă mai departe.

Köln, 30 Aprilie 1893.

Stim. D-le Pserhofer! Binevoesc de a-mi trimite erăși 15 suluri din escelentele D-Tale piluri pentru curățirea sângelui cu rambursă postală. Cu această ocazie Vă aduc mulțămirea mele pentru efectulu de minune al pilulilor D-tale. Cu distinsă stimă,
Franz Pavlistik, Köln, Lindenthal.

Hrasche lângă Flodnic 12 Sept. 1887.

Stim. D-le! A fostu voiața lui D-dău că pilulele D-v. au ajuns în mâinile mele, și rezultatulu dela acestea ita atribui D-v. Mă recșem în patulu de leușă astfel încatu nu mai puteam lueră și așa fi sigură deja mörta, decât nu m'ar fi scăpatu minunatele D-v. pilule. D-dău se vè binecuvinteze de mi de ori. Am confiența, că pilulele D-v. m' voru face de totu sănătoșă, așa precum a folosit și altora.
Theresia Kniffe.

Wiener-Neustadt, 9 Dec. 1887.

Stim. D-le! În numele mătușei mele de 60 ani itesprim cea mai călduroșă mulțămire. Densă a suferit 5 ani de cataru la stomacu cronic și de apă. Vieta i era unu chin și se credea deja de perdută. Prin întâmplare a

căpătat o cutiă cu escelentele D-v. Pilule purificătoare de sânge, și după o întrebunțare mai îndelungată s'a vindecat.
Cu distinsă stimă,
Iosefa Weinzettel.

Eichengraberamt bei Früh, 27 Martie 1889.

Stim. D-le! Subsemnatulu se rogă a mai trimite 4 suluri cu pilulele D-v. în adevărul folositore și escelente. Nu potu întrelasa fă-ă ca se Vè esprimu recunoștința mea în privința valorei acestora pilule, și le voi recomanda unde numai se va puté tuturor suferinților. Vè autorizez, ca acestă a mea mulțămire să o folosiți după plac și pe cale publică.
Cu distinsă stimă Ignaz Hahn.

Gotschdorf bei Kohlbaeh, Oestr. Schlesien, 8 Oct. 1888.

Stim. D-le! Vè rogă a-mi trimite unu solă cu 6 cutii din pilulele D-v. universale purificătoare de sânge. Numai minunatelor D-v. pilule am se mulțamesc, că am scăpatu de o suferință de stomacu, care m'a chinut 5 ani. Aceste pilule nare se-mi lipsescă nici-odată și esprimu prin acesta mulțămirea mea cea mai călduroșă. Cu cea mai mare stimă, Ana Zwicki.

Liqner din plante de Alpi dela W. Ottm. Bernhard din Linz dau în contra tuturor greutăților la stomacu. O buteliă 2 fl. 60 cr., o jumătate buteliă 1 fl. 40 cr.

Ca veritabile sunt a se privi numai acele pilule, a căroru instrucțiune este provădută cu iscălitura I. P S E R H O F E R și cari pôrtă pe capaculu flă-cărei cutii totu aceeași iscălitură în colore roșia.

Susamintitele specialități se află și în Budapesta la farmacistulu I. von Török, Königsgasse 12.

8-12

Alifă americană, celu mai bunu mijlocu în contra tuturor spinării, junghiuri, ischiasu, migrenă, dureri nervose de dinți, dureri de capu, junghiur. la urechi etc. 1 fl. 20 cr.

Esentă pentru ochi, de Dr. Romershansen pentru întărirea și conservarea vederei, în flacone originale à 2 fl. 50 cr. și 1 fl. 50 cr.

Minunatulu balsam englezescu o sticlă 50 cr.

Prafuri în contra tusei, Fiakerpulver în contra catarului, răgușelei etc. 1 cutia 35 cr., cu trimiterea franco Franzbranntwein cu séu fără sare o sticlă 70 cr. [cată 60 cr.

Balsam contra degerăturii de I. Pserhofer, de mulți ani remediu contra suferințelor de degerătură de totu felulu, precum și spre vindecarea ranelor forte învechite, 1 borcanu 40 cr., cu trimiterea franco 65 cr.

Helso séu Gesundheitssalz unu remediu escelent în contra catarului, la stomacu, precum în genere în contra tuturor suferințelor ce provin dela miștirea neregulată. unu pachetu 1 fl.

Balsam în contra gusilor mijlocu probat în contra umflăturii la gātu, unu flaconu 40 cr. cu trimiterea franco 65 cr.

Esentă de vieță (Picăturile din Praga) în contra stomacului stricat, mistuiri rele, greutăți de totu felulu, unu medicamentu de casă escelent, 1 flaconu 22 cr. 12 flacone 2 fl.

Prafuri în contra asudării piciorilor, asudatulu piciorilor și mirosulu neplăcutu, conservă încălțăminte și este probat ca nesticăioșe. Prețulu unei cutii 50 cr., cu trimitere franco 75 cr.

Sacul-Spitzwegerich, noscut și escelent în contra catarului, răgușelei, tusei spagmodice etc. 1 sticlă 50 cr. 2 sticlute dimpreună cu trimiterea franco 1 fl. 50 cr.

Pomada Tannochinin de I. Pserhofer, de unu lungu șir de ani recunoscută de medici ca celu mai bunu mijlocu pentru creșterea părului. Unu borcanu elegantu ajustat 2 fl.

Plastru universal, de prof. Stuedel, la rane din lovitură și la umflături învechite, ce se spargu periodic la piciore, la degetu, la rănile și aprindele de țite și la multe alte suferințe de acestu soi s'a probat de multe ori. Unu borcanu 50 cr., cu trimiterea franco 75 cr.

Sare universală purgativă, de W. Bultrich. Unu medicamentu de casă escelent, contra tuturor urmărilor digestiunii stricate, precum: durere de capu, amețelă, cărce la stomacu, acrelă în gātu, suferințe hămoroidale, constipațiune etc. Unu pachetu 1 fl.

Afară de preparatele aci amintite se mai află toate specialitățile farmaceutice indigene și streine, anunțate prin toate diarele austro ungare și la casă, când unele din aceste specii nu s'ar afla în depositu se voru procura la cerere prompt și ieftin.

Trimiterile prin poștă se efectuează iute, decât se trimite prețulu înainte, comande mai mari și cu rambursă a prețulu.

I. P S E R H O F E R,

farmacia „zum goldenen Reichsapfel“ WIEN, I., Singerstrasse Nr. 15.

Francu se efectuează acele comande mari, decât se trimite mai înainte și resp. porto postal. În casulu acesta spesele postale sunt multu mai ieftine, decât la trimiteri cu rambursă.